

учбової літератури, 2008. – 486 с.

3. Гиляровская Л. Т. Экономический анализ: учебник для вузов / Под. ред. Л. Т. Гиляровской. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2002. – 247 с.

4. Оцінка кредитоспроможності позичальника при банківському кредитуванні // Економіка. Фінанси. Право. – 2007. – № 8. – С. 10–23.

5. Лахтіонова Л. А. Фінансовий аналіз сільськогосподарських підприємств: навч. посіб. / Л. А. Лахтіонова. – К.: КНЕУ, 2003. – 452 с.

6. Хрестинин В. В. Финансовое состояние как фактор кредитоспособности предприятия / В. В. Хрестинин // Вестник Московского университета. – 2006. – № 6.

Пасічник І. С., ст. гр. ФСГм-11

Луцишин О. О., к.е.н., доцент

ТЕОРЕТИКО-КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ СУТНОСТІ ФІНАНСОВИХ ПОТОКІВ ПІДПРИЄМСТВА

Одним із ключових елементів ринкової економіки є підприємницька діяльність суб'єкта господарювання, конкурентоспроможність якого в основному залежить від ефективного формування і використання його фінансових ресурсів. Фінансові потоки на підприємстві забезпечують подальшу стійкість, сприяють підвищенню ефективності діяльності господарюючого суб'єкта та забезпечують його подальший розвиток. З позицій фінансового менеджменту фінансові потоки підприємства можна розглядати як надходження (вхідний позитивний грошовий потік) та витрачання (вихідний від'ємний грошовий потік) коштів у процесі здійснення фінансово-господарської діяльності, формування, резервування і витрачання коштів.

Визначаючи поняття «фінансові потоки», нами проведено моніторинг праць як вітчизняних, так і закордонних науковців, які займаються дослідженням даної проблематики, а саме проаналізовано праці А. Р. Горбунова, Н. О. Небаби, С. В. Каламбета, О. В. Кнейслер, В. В. Майбороди, А. І. Мороза, Т. М. Притули, І. О. Школьника, А. М. Якімова та інших. Щоправда, доводиться констатувати той факт, що єдиного підходу до тлумачення даного поняття немає. Саме визначення фінансових потоків викликає багато дискусій з боку дослідників. Це, перш за все, пов'язано з відсутністю комплексного підходу до визначення фінансових потоків суб'єкта господарювання.

Зокрема, зазначимо, що на думку О. В. Кнейслер та Л. З. Шупи фінансовий потік являє собою впорядкований і систематизований рух фінансових ресурсів суб'єктів господарювання за усіма видами діяльності за певний період часу, який спрямований на досягнення ефективного господарювання [1, с. 117]. Водночас, Т. М. Притула найбільш характерними

властивостями фінансових потоків відзначає наступні [2, с. 147]: ті, які відносяться до числа базових економічних категорій, які відображають реальні соціально-економічні процеси суспільного життя; ті, що відображають закономірності руху фінансів і являються фундаментальним поняттям фінансової науки (як складовою частиною економічної науки, яка має самостійне значення), узагальнюючим показником численних однорідних явищ грошового обігу; які служать проявом у вартісній формі постійних, стійких взаємозв'язків господарюючих суб'єктів, державних органів, домашніх господарств і громадських організацій щодо виробництва, розподілу, обміну і споживання ресурсів, товарів та послуг; ті фінансові потоки, які тісно пов'язані з економічним базисом і є сполучною ланкою між виробниками і споживачами товарів та послуг різних форм власності (державної, приватної, колективної, змішаної, міжнародної), забезпечуючи безперебійне функціонування державного апарату, господарюючих структур, життєдіяльність населення.

Н. О. Небаба визначає фінансовий потік як цілеспрямований рух економічних ресурсів у межах фінансової системи з метою забезпечення безперебійного функціонування та розвитку економіки [3, с. 44]. Виходячи з даного поняття, слід зазначити, що автор не пояснює функціонування та рух економічних ресурсів.

Проаналізувавши усе вищезазначене, вважаємо, що фінансові потоки можна поділити на дві великі категорії: вхідні фінансові потоки та вихідні фінансові потоки.

Вхідні фінансові потоки забезпечують підприємство ресурсами для поточної діяльності (рис. 1).

Рис. 1. Вхідні фінансові потоки

Вихідний фінансовий потік характеризує сукупність виплат коштів підприємством у процесі здійснення усіх видів його господарських операцій (рис. 2). Важливе значення має вплив вихідного фінансового потоку на чистий дохід підприємства, який є найважливішим результатом фінансової діяльності господарської одиниці, багато в чому визначає фінансову рівновагу і темпи зростання його ринкової вартості.

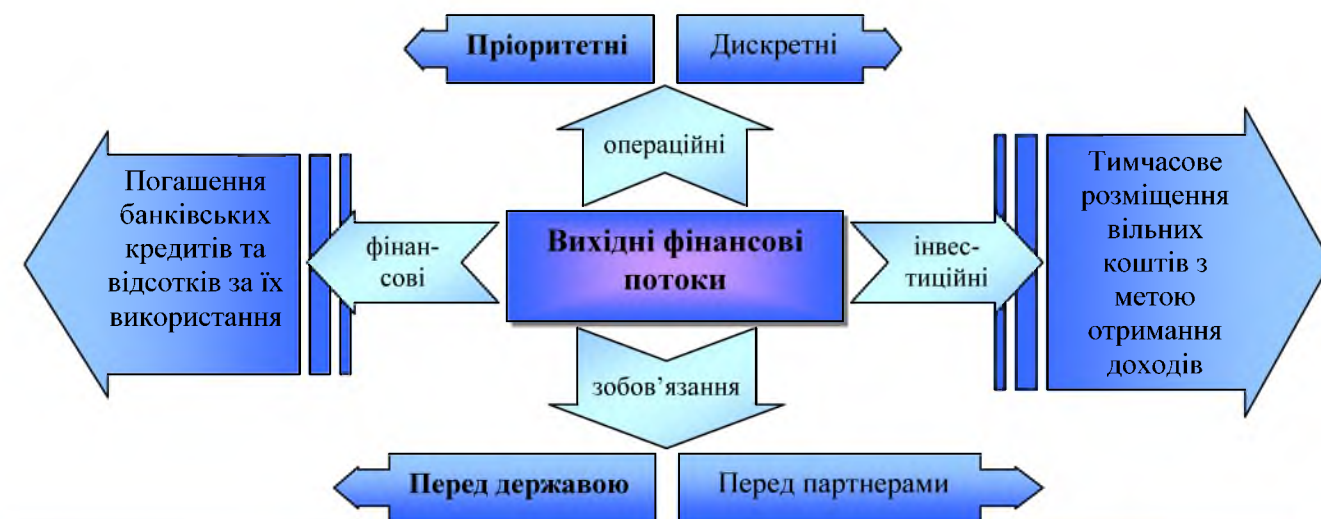

Рис. 2. Вихідні фінансові потоки

Сутність категорії фінансових потоків проявляється в її функціях. Серед основних можна виділити наступні:

- забезпечення конкурентоспроможності підприємства на фінансовому ринку;
- формування та використання фінансових ресурсів;
- безперерйне функціонування підприємства;
- отримання прибутків та збільшення рівня рентабельності суб'єкта господарювання;
- формування резервного капіталу та можливість самофінансування.

Зміст даних функцій відіграє важливу роль для суб'єкта господарювання, оскільки забезпечує задоволення потреб та можливість довгострокового функціонування на ринку.

Вивчення теоретичних основ поняття «фінансові потоки» є необхідним, оскільки вони забезпечують економічну активність суб'єкта господарювання в усіх напрямках діяльності. Управління ресурсами підприємства є необхідною функціональною стратегією, яка зумовлює подальший успіх, виступає ключем для досягнення високих результатів та динамічного розвитку компанії.

Отже, можемо констатувати той факт, що усі господарські операції підприємств є результатом фінансових потоків (чи вхідних, чи вихідних), що характеризуються як «позитивні» чи «негативні». Аналіз літературних джерел дає можливість зробити наступний висновок, що в українській та зарубіжній

літературі існує неоднозначність у тлумаченні поняття «фінансові потоки». Здебільшого така ситуація виникає через розбіжності у визначенні категорії «кошти». У класифікації фінансових потоків також не вироблено уніфікованого підходу до їх ознак і видів. На нашу думку, приведення поняття та класифікації фінансових потоків до єдиного стандарту дасть можливість, у теоретичному плані, уточнити шляхи та методи їх аналізу, що призведе, у практичній площині, до підвищення рівня управління фінансовими потоками на підприємстві, а відтак й дозволить забезпечити його фінансову стабілізацію та сталий розвиток.

Література

1. Кнейслер О. В. Теоретико-прагматичні підходи до визначення фінансових потоків / О. В. Кнейслер, Л. З. Шупа // Наукові записки Національного університету «Острозька академія». – 2015. – № 28. – С. 113–118.
2. Притула Т. М. Теоретичні підходи до визначення поняття фінансових потоків / Т. М. Притула // Економічний простір. – 2008. – № 19. – С. 141–148.
3. Небаба Н. О. Фінансові потоки: сутність, підходи до визначення / Н. О. Небаба // Вісник української академії банківської справи. – 2011. – № 2 (31). – С. 42–45.

Пиж В. В., ст. гр. ФСГм-12
Мартинюк В. Ф., к.е.н., доцент

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ УКРАЇНИ: ОЦІНКА ТА ШЛЯХИ ЇЇ ПОЛІПШЕННЯ

У сучасних умовах залучення інвестицій сприяє розвитку економіки, впровадженню нових технологій, оновленню зношених основних виробничих засобів, створенню нових робочих місць тощо. Прагнення до відкритості економіки, підвищення конкурентоспроможності національного виробництва, завоювання довіри на світовому ринку, участі в міжнародному фінансовому обміні обумовлює необхідність створення умов для залучення іноземних інвестицій.

В кінці першого півріччя 2016 року Європейська Бізнес Асоціація опитала топ-менеджерів компаній-учасниць і визначила індекс інвестиційної привабливості України. Іноземні та вітчизняні інвестори у середньому ставлять Україні 2,88 бала з п'яти. Позитивно оцінюють інвестиційний клімат країни тільки 11% учасників опитування.

У рейтингу за 2016 рік Україна посіла 130-те місце (2015 рік – 89-те місце) із 174 країн. Сусідами України по рейтингу є Алжир (129) і Ірак (131). Перше місце у світі за індексом інвестиційної привабливості займає Гонконг. В п'ятірку лідерів також входять Сінгапур, Нідерланди, Швейцарія та Норвегія.

На думку експертів українського офісу мережі BDO, аби переламати цю